

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo IV / 2010

JÚN

RADOSŤ ALEBO ŠŤASTIE?

„Ovocím Ducha je ...radosť...“ G 5,22

V uplynulé dni sme svätili Svätodušné sviatky a pripomínali sme si dielo Božieho Ducha medzi nami a s nami. Jeho dielo je zamerané predovšetkým na oslavu Pána Ježiša Krista. On nás vyučuje o Kristovi tým, že nám dáva schopnosť porozumieť Božiemu slovu, ktoré svedčí o Ňom. Je to Duch Svätý, ktorý priťahuje ľudí ku Kristovi a v kresťanoch buduje Kristov charakter. Koná tak prostredníctvom duchovných darov a duchovného ovocia. Jednou črtou ovocia je aj radosť, ktorá vo svete neveriacich zodpovedá pojmu šťastie. Ale medzi radosťou a šťastím je kvalitatívny rozdiel. Šťastie je závislé od okolností. Keď okolnosti pominú, pomíne sa s nimi i šťastie. Radosť je však založená na poznaní kto je Boh a čo pre nás urobil v Pánovi Ježišovi Kristovi. Pretože vieme, čo pre nás urobil - prijal nás za svoje deti a stal sa našim nebeským Otcom - môžeme prežívať radosť i uprostred fyzického utrpenia alebo v ťažkých chvíľach. O túto radosť by nás nemal okradnúť nikto a nič. Krásnou ilustráciou tejto radosti je apoštol Pavol. Vo svojich listoch nám píše o radosti, ktorú prežíva aj v ťažkých životných situáciách. Prežívajme, podľa Pavlovho príkladu, aj my radosť zo spasenia, z Božej lásky a z darov, ktorými aj nás obdarúva.

*Dr. Libor Bednár
zborový farár*

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Ilustrácie: Martin Gallo. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

Ing. Zuzana Hybenová

Takýto nápis má dominantná stavba popradského námestia – evanjelický a. v. Kostol Svätej Trojice. Aké boli jeho začiatky?

Prvý, drevený kostol, ktorý mali evanjelici postavený, časom veľmi schátral, preto sa rozhodli postaviť si nový z pevného materiálu. Po dlhých peripetiách, konečne v roku 1829, dostali povolenie až od cisára Františka I., aby mohli zbúrať starú radnicu a jatky v centre mesta a postaviť si nový kostol. Stavba prebiehala s veľkými ťažkosťami, lebo v roku 1831 sa v meste rozšírila cholera a niekoľko-ročné neúrody spôsobili veľkú drahotu. Napriek tomu ľudia usilovne pracovali a na jeseň v roku 1834 skončili stavbu, na priečelie ktorej dali nápis **Deo posuit coetus evangelicus anno 1834** – Bohu postavil zbor evanjelický v roku 1834. Keďže neboli prostriedky na vnútorné zariadenie chrámu, jeho posvätenie odložili a uskutočnilo sa na sviatok Svätej Trojice v roku 1835. Od toho času uplynulo

175 rokov a toto dielo je aj dnes ozdobou námestia i celého Popradu.

Pri tomto vzácnom výročí sme my, dnešní potomkovia horlivých stavitelov tohto chrámu, na službách Božích 30. mája radostne oslavovali tvorca všetkých hodnôt a darcu múdrosti, Trojjediného Pána Boha, a ďakovali sme Mu za náš kostol. Ďakovali sme aj za silu viery našich predkov, ktorá pomáhala budovať tento Boží stánok. Dôstojnou oslavou bol potom aj slávnostný podvečerný koncert, v ktorom vystúpil spevokol, vokálna skupina Agapé, vokálni i inštrumentálni sólisti aj deti so zvonkohrou. Úprimná vďaka patrí všetkým, ktorí pomohli uskutočniť toto podujatie a všetkým účinkujúcim za jeho zdarný priebeh.

Pri 175-tom výročí posvätenia prosíme, aby Pán mal tento chrám i naďalej vo svojej ochrane, aby sme my i naši potomkovia mohli oslavovať Pána Boha, spievať Mu na chválu, radostne sa k Nemu modliť, Jeho slovo počúvať, a tak sa povznášať k životu večnému.

DEO POSUIT COETUS
EVANGELICUS ANNO 1834

Zuzana Valeková

Na Trojičnú nedeľu si vždy pripomíname Pamiatku posvätenia chrámu, každoročne pripočítavame rok, až sme sa v tomto roku dopočítali 175 rokov od slávnostného posvätenia nášho milého a drahého kostola v centre popradského námestia. Myslí, že môžem za všetkých nás povedať, že nám je náš kostol milý a drahý a radi ho navštevujeme, lebo nám je v ňom dobre – veď jeden deň v Božom chráme je lepší ako inde tisíc! V ňom môžeme slúžiť Trojjedinému Bohu a Boh môže slúžiť nám, v ňom môžeme zažívať i príjemné spoločenstvo sestier a bratov pri Slove Božom, duchovných piesňach a modlitbách.

Kázeň brata zborového farára Libora Bednára nás preniesla do atmosféry Slávnosti posvätenia kostola, predstavovali sme si v hlahole zvonov zástupy veriacich, mnohých farárov i superintendenta Pavla Jozeffyho, ktorý kostol posvätil.

Z vďačnosti Pánu Bohu a tým, ktorí nám zanechali takéto úžasné dedičstvo, akým náš Kostol Svätej Trojice je, sme v cirkevnom zbore pripravili na podvečer podujatie, v ktorom hlav-

ným účinkujúcim bol zborový spevokol, ktorý vedie dirigentka E. Blažková, so sólistami manželmi Lichvárovcami, V. Percelom, B. Balážovou, A. Brutvanovou, ďalej skupina Agapé a deti so zvonkohrou pod vedením sestry K. Hulkovej. Inštrumentálni sólisti M. Bednárová, M. Nikerle, J. Saráková, V. Andráš a T. Hulka majstrovsky zahrali hodnotné hudobné diela. Krásny program obohatili i príhovory zborového farára L. Bednára a farára v. v. V. Blažka. Manželia Blažkovci boli iniciátori i gestori tohto pekného duchovného podujatia.

Naši predkovia pred 175-mi rokmi na priečelie kostola napísali: Bohu postavil zbor evanjelický a mne v túto nedeľu napadla v mysli asociácia: Boha dnes vďačne oslavoval zbor evanjelický... Zachovaj nám úprimnú vďačnosť za Tvoje dobré dary, Pane!

Zuzana Valeková

Milí konfirmandi!

Aj vy ste sa počas konfirmačnej prípravy naučili, že naša evanjelická a. v. cirkev má „len“ dve sviatosti – Krst svätý a Večeru Pánovu. Len dve sú preto, lebo práve tieto dve ustanovil sám Pán Ježiš, o ktorom vyznávame, že je Boží Syn a náš Spasiteľ a Vykupiteľ. Dnes sa z milosti Božej v našom cirkevnom zbore tešíme zo Slávnosti konfirmácie a v tejto slávnosti sa vzácnne spájajú obe Ježišom Kristom ustanovené sviatosti.

Každý z vás, milí konfirmandi, je teraz mladý človek, ktorý už dospel vo vývoji tak, že je schopný sám za seba vedome potvrdiť svoju krstnú zmluvu – zmluvu Boha s človekom – a sľúbiť vernosť Bohu, ktorý ho od narodenia obdarúval len dobrými darmi, a sľúbiť aj vernosť svojej evanjelickej cirkvi, cez ktorú mal – a aj do budúcnosti bude mať, ak to sám bude chcieť – tieto Božie dary sprostredkované.

Keď máme na mysli vernosť Bohu a cirkvi, Boh nám k tomu v Biblii hovorí so zaslúbením: (Pr 3:1-2) Syn môj, (rovnako i dcéra) nezabúdaj na moje naučenie a tvoje srdce nech zachováva moje príkazy, lebo ti predĺžia dni a roky života a rozhojnia tvoje blaho. Keď človek žije v súlade s Božím učením, prináša mu to pokoj a dáva múdrosť, ale nielen to, dokonca mu to vlieva do tela sviežosť a zdravie. Takáto harmónia nastáva vtedy, keď človek žije v súlade s Božím učením, keď prí-

kazy Boha plní zo srdca, teda ochotne. Veľmi záleží, čo motivuje našu poslušnosť. Môžeme byť poslušní preto, lebo musíme, ale Bohu oddaný kresťan Ho poslúcha preto, lebo vie, že je to pre jeho dobro, a že je vďačný za to, čo môže z milosti Božej poznať a okúsiť.

Áno, dospeli ste vo vývoji tak, že dnes budete slávnostne prijatí medzi dospelých členov cirkvi tým, že po prvý raz prijmete sviatosť Večere Pánovej. Táto sviatosť má dva významy: 1.) symbolický – pripomienka poslednej večere Pána Ježiša, ustanovenia sviatosti Večere Pánovej a pamiatka Jeho vykypiteľskej smrti; 2.) osobný – prijatie Pána Ježiša do nášho života.

(Kol 2:6-7) Keď ste teda prijali Krista Ježiša, Pána, tak v ňom žite zakorenení a na ňom budovaní v pevnej viere, ako ste boli učení; rozhojňujte sa vo vzdávaní vďaky. Kristus je základ nášho duchovného života. Keď sme Ho vierou prijali, máme v ňom aj rásť. Kresťan, aby prospieval, potrebuje svetlo Božieho slova, teplo Božej lásky, citlivú starostlivosť a správnu duchovnú výživu v pravom učení, v kázaní a práci, aby rástol a v pravý čas priniesol ovocie. My kresťania sa nikým a ničím nemáme dať odvrátiť od čistej viery v Ježiša Krista. Vierou sa Ho pevne držíme a za všetko vzdávame vďaka nášmu Bohu. Martin Luther povedal, že vďačný kresťan je neporaziteľný. Čím viac budeme Bohu ďakovať a chváliť Ho za Jeho dobrotu a vedenie, tým radostnejší a

šťastnejší bude náš život – len si všimajme dôvody na vďačnosť v našom živote, v životoch našich najbližších, v našom okolí, všade ...

Bohatého zberateľa obrazov raz navštívil neznámy mladý muž a rozpovedal príbeh o tom, že s jeho synom boli priatelia a na znak priateľstva dostal od neho autoportrét. Syn zberateľa obrazov mu dokonca zachránil život, ale sám pritom zahynul. Zberateľ zavesil obraz svojho syna na čestné miesto medzi ostatné majstrovské výtvarné diela. Keď po čase zomrel, na dražbe jeho vzácnej zbierky sa zišlo mnoho nedočkavých záujemcov. Podľa poslednej vôle sa ako prvý dražil portrét zberateľovho syna, ale nik

nemal oň záujem. Nakoniec ho predsa len za 10 dolárov kúpil zberateľov záhradník. Všetci ostatní kupci sa tešili, že dražba už bude nerušene pokračovať, ale veľmi sa prekvapili, keď dražiteľ vyhlásil koniec aukcie. Podľa poslednej vôle zberateľa totiž celá zbierka obrazov pripadla tomu, kto si kúpil obraz jeho syna.

Poučme sa, že nie všetko má večnú hodnotu. Pravý poklad je Ježiš Kristus a všetko, čo je s Ním spojené. Ak sme Jeho a On je náš, spolu s Ním dostaneme všetko.

Pane Ježiši Kriste, Ty si pre nás všetko. Daj, aby sme sa s radosťou o Teba delili. Amen.

BOŽIA LÁSKA A JEJ ROZMERY

Kázeň seniora SCEV Tomáša Tyrlíka 14. marca v Poprade počas 21. konferencie MoS ECAV, (redakčne skrátené)

Preto kľakám na kolená pred Otcom, po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi, aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku, aby Kristus prebýval vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení v láske, aby ste mohli so všetkými svätými vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje všetko poznanie, aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou. Tomu však, ktorý môže nad toto všetko učiť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme, a to podľa moci, ktorá pôsobí

v nás, Tomu buď sláva v cirkvi a v Kristovi Ježišovi po všetky pokolenia až na veky vekov. Amen. (Ef 3,14-21)

Dnes každý z nás určite raňajkoval. Posilnili sme telo a je veľmi dobre, že sme prišli do tohto chrámu, aby sme posilnili a upevnili i nášho, ako hovorí apoštol „vnútorného človeka“, teda naše vnútro, naše srdce. Vnútorný človek – to je to, čoho sa dotkol náš Pán a znovu zrodil dychom svojich úst. Kedysi sme boli duchovne mŕtvi vo svojich vinách, ale keď sa náš dotkla Božia moc, povstal v nás nový človek a my toho vnútorného človeka musíme sýtiť a posilňovať tak, ako to robíme s našim telom, ktoré sýtíme, aby sme nezomreli od hladu. Duchovný človek v nás má tiež byť neustále sýtený, a to Božím slovom, spoločne-

stvom bratov a sestier, aby Kristus v nás prebýval prostredníctvom viery a lásky.

V liste efezským apoštol Pavol hovorí o Božej láske a prosí Boha, aby sme poznali čo je to za šírka a dĺžka, výška a hĺbka. Je zrejmé, že láska nie je jednorozmerná. Lásku nemôžeme sploštiť len na cit alebo telesný styk. Kresťanskú lásku totiž nemôžeme zjednodušiť ani na líniu príkazov a zákazov, ktoré človek plní a pritom to nazýva láska k Bohu a svojmu blížnemu. Milovať znamená poznávať nové rozmery vzťahu k Bohu a k ľuďom. Zamyslime sa nad rozmermi a dimenziami Božej lásky:

a) Najprv je tu šírka. Keď vystrieme ruky do šírky, naznačíme tým čo všetko sme schopní objasť do svojej náruče. Šírka Božej lásky je najlepšie vyjadrená slovami: „Tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nik kto v Neho verí nezahynul, ale mal život večný“. Keď počujeme o Bohu, ktorý miluje celý svet, je to dôvod na úžas. Šírka Božej lásky v nás je však v tom, že máme zvädzať sami v sebe boj, aby sme milovali ten svet, ktorý sa dotýka práve nás a našich životov. Aby sme nezavrholi tých ľudí, ktorí nás rušia v našom pokoji a znepríjemňujú nám život. Aby sme neboli ľahostajní ku svojim blížnym, ktorým sme schopní pomôcť. Zahrňme do svojich modlitieb i susedov, za ktorých sme sa nikdy predtým nemodlili, ktorí nás doteraz nezaujímali. Susedov z kostolných lavíc i z domova. Za koho sa modlíme, ten nám prestáva byť ľahostajný.

b) Ako druhý rozmer je uvedená dĺžka. Dĺžka ako doba trvania. Láska je spojená s trpezlivosťou, pretože ten, koho máme radi, nie je dokonalý. Ktosi niekedy povedal, že čím viac poznávame Boha, tým viac máme dôvod milovať. Ale u ľudí je to, zdá sa, úplne naopak. Čím viac ho poznávame, tým je ťažšie mať ho rád. Pre trpezlivosť je v novozákonnom gréckom origináli použité slovo „makroqumia“, čo znamená dlhý dych. Ide o vytrvalosť bežca na dlhej trati, ktorú potrebuje, aby vystačil s dychom až do cieľa. A ak hovoríme o dĺžke ako o rozmere Božej lásky v nás, potom tento rozmer, na rozdiel od toho prvého, sa týka hlavne našich najbližších. Čo sa týka šírky, tam nemáme so svojou rodinou problémy. Ba práve naopak. Väčšina z nás má rada seba, svoje deti, súrodencov, rodičov, manželku alebo manžela, kamarátov, priateľov. Ale tu často šírka ľudskej lásky končí. Je mnoho tých, ktorým sa do náručia lásky okrem svojej rodiny už nikto ďalší nevojde. U svojich najbližších v rodine často zápasíme s tým, aby naša láska vystačila s dychom. Manželstvo, to je vlastne dlhý beh – maratón na celý život. Niekedy je so silami na dne len jeden a niekedy obidvaja a už majú chuť ten svoj beh vzdať. A do toho sa obidvom bežcom na ich trati lásky motajú do cesty deti, s ktorými sú večne nejaké problémy. A tak nečudo, že niektorí bežci so svojim dychom nevystačia a všetko vzdajú pred cieľom. Dlhý dych – to je to, čo potrebuje naša láska k najbližším. To je, keď zakopneš, pozbieraš sa, vstaneš a bežíš ďalej. Keď

sa zdá, že ten druhý vedľa teba je ten protivný a divíš sa, ako sa ti niekedy mohol zdať pekný, vtipný a milý. Veď je to predsa tiež bežec a má za sebou už pekný kus trate. A žiadny bežec nevyzerá po tridsiatich kilometroch taký čerstvý ako bol na štarte.

c) Na treťom mieste apoštol hovorí o výške, ktorú si môžeme predstaviť ako vysoko položenú latku. Čím vyššie si športovec latku položí, tým má väčšiu šancu doskočiť vyššie. Nízko položená latka totiž na víťazstvo nestačí! Každý športovec sa snaží byť lepší než tí ostatní a od nás sa tiež očakáva, že sa budeme snažiť byť v láske lepší než ostatní. Túžba byť lepší – predovšetkým, aby som bol lepší dnes, než som bol včera – aby som sa páčil Bohu a Ježišovi Kristovi. Takáto túžba je správna! Aby atlét skočil víťaznú výšku, stojí ho to veľa odriekania a driny. Aby horolezec zdolal vysokú horu, musí drieť a prinášať obeť. A obeť a odriekanie patrí predsa k láske, ktorá je v Novom zákone pomenovaná Agapé – totiž láska, ktorá je činná, ktorá pracuje a prináša obeť. Láska z vlastného rozhodnutia, nie zo sympatie. Láska, ku ktorej sa rozhodol Boh sám a my sa k tomuto jeho rozhodnutiu milovať len pridávame.

d) Ako posledný rozmer je v našom texte uvedená hĺbka. Je spojená so zostupovaním dolu. Možno nám v tejto súvislosti napadne myšlienka na Ježiša Krista, ktorý zostúpil z Božej slávy na túto zem. Z nebeskej radosti, z pokoja a slávy, zostúpil do sveta problémov, starostí, bolesti, ale i nenávisti. Ježiš, aby nás zachránil, bol ochotný

zostúpiť na samé dno! Ježišovo dobrovoľné zostúpenie do hĺbky, je prejavom dospelosti v láske. A to je tá pravá láska! Láska, ktorá sa nezastaví pred žiadnou obeťou, len aby dosiahla účinnú pomoc pre iných – záchranu iných.

Ešte jednu vec si všimnime: „Aby ste zakorenení a založení v láske mohli so všetkými svätými vystihnúť čo je to za šírka a dĺžka, výška a hĺbka...“ So všetkými bratmi a sestrami hovorí Pavol. Kresťanskú lásku totiž nemožno pestovať v súkromí.

Záver. Bratia a sestry, premýšľali sme o dimenziách Božej lásky. Zamyslíme sa všetci, či nemáme problémy v tom, že naša šírka lásky je príliš úzka, zameraná len na najbližšiu rodinu, pri ktorej nevnímame šírku, ku ktorej nás vedie Písmo. Alebo nám možno chýba dlhý dych a vytrvalosť v láske k bližným, inokedy zase zabúdame na veľkosť a hĺbku Božej lásky. Premýšľajme, v čom potrebujeme objaviť a odkryť dimenzie lásky v našom živote. Pán Boh nás chce naplniť svojou láskou, preto sa modlíme, aby sa naplnili i v našich životoch slová, ktoré sa modlil apoštol Pavel: „Tomu však, ktorý pôsobením svojej moci medzi nami môže urobiť mnoho viac, ako prosíme, alebo rozumieme, a to podľa moci, ktorá pôsobí v nás, Tomu buď sláva v cirkvi a v Kristu Ježišovi po všetky pokolenia až na veky vekov. Amen.“

*J. H. M., prevzaté z knihy
Pramene v púšti*

Pred mnohými rokmi našli najväčšie diament v histórii afrických baní. Darovali ho anglickému kráľovi, aby ním bola ozdobená kráľovská koruna. Kráľ ho poslal do Amsterdamu, aby ho opravoval odborník, brusič drahých kameňov. Viete si predstaviť, čo s ním urobil? Vzal tento drahokam nevyčísliteľnej hodnoty a vyrezal doň zárez. Stačil jediný silný úder kladivom a veľkolepý drahokam sa rozpadol na dve časti. Aká nedbanlivosť! Aká škoda! Aká trestuhodná nepozornosť!

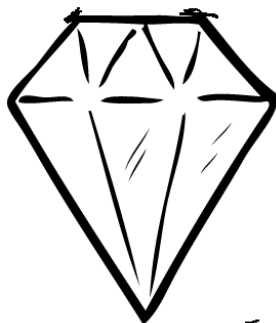
V skutočnosti to však vôbec nebolo tak. Lebo ten jediný úder kladivom bol študovaný a pripravovaný mnoho dní, ba dokonca týždňov. Kvôli drahokamu robili rôzne kresby a modely. Jeho kvalita, chyby a možné línie, po ktorých by sa mohol kameň rozdeliť, boli preštudované do najmenších detailov. A človek, ktorému kameň zverili, bol jedným z najväčších odborníkov na drahokamy na svete.

Veríte teraz, že ten úder bol chybný? Nie, bolo to vyvrcholenie, kulminácia brusičovho majstrovstva. Keď zasadil úder, spôsobil ním, že kameň získal ideálny tvar, lesk a najväčšiu nádheru, akú drahokam môže mať. Úder, ktorý bol zdanlivo skazou tohto nádherného vzácného kameňa,

bol vlastne jeho perfektná záchrana, lebo z dvoch častí boli vytvarované dva veľkolepé diamenty. Jediné skúsené oko experta brusiča dokázalo vidieť krásu dvoch diamentov, ukrytú v hrubom, neobrúsenom kuse kameňa, ktorý našli v bani.

Niekedy Boh tak isto dopustí, aby na tvoj život dopadol bolestivý úder. Krvácaš, cítiš bolesť a tvoja duša kričí v agónii. Najskôr si myslíš, že ten úder je strašný omyl. Ale nie je, pretože ty si pre Boha tým najvzácnejším drahokamom na svete. A On je tým najskúsenejším brusičom vo vesmíre.

Jedného dňa sa máš stať klenotom, ktorý bude zdobiť korunu Kráľa. Keď si teraz v Jeho rukách, On presne vie, čo má s tebou urobiť. Ani jeden úder nepadne na tvoju ustráchanú dušu bez povolenia Božej lásky. A ty si môžeš byť istý, že z hĺbkych tejto skúsenosti uvidíš nevýslovné požehnanie a duchovné obohatenie, ktoré si si predtým ani nevedel predstaviť.

(Príslovia: „Kvapka lásky je viac, než vodopád zlata.“)

Evanjelický východ, apríl 2010

Moody, známy kazateľ, bol zvyknutý na to, že denne dostával veľa pošty. Myslel si, že ho už nič nemôže prekvapiť. Jedného dňa však dostal list, ktorý okrem iného obsahoval aj prosbu: „Pán Moody, mohli by ste, prosím, prísť zajtra o desiatej k nám do väznice? Budú prepúšťať jedného väzňa, ktorý nemá na tomto svete nikoho. Porozmýšľajte, či by ste nemohli pre neho niečo urobiť. No, musíme vás upozorniť na to, že už len jeho vzhľad vzbudzuje strach. Dokonca ani spoluväzni nechcú mať s týmto človekom nič spoločné...“

Moody chvíľu zaváhal, no rozhodol sa, že sa toho človeka ujme. Nasledujúce ráno bol pri väznici keď väzňa prepustili. Moodyho okamžite zaplavil úprimný súcit s týmto mužom. Pristúpil k nemu a spýtal sa ho milým tónom: „Drahý priateľ ako sa máte?“ Muž na neho zachmúrene pozrel a hrubo odsekol: „Aký priateľ! Ja nemám priateľov a ani vy nie ste môj priateľ!“ „Ale vy ste môj priateľ,“ ubezpečil ho Moody. „Hneď vám to dokážem. Pozrite sa. Práve ste sa naraňajkovali, ale čo budete obedovať? Tu máte niekoľko dolárov na obed a na večeru vás pozývam do môjho domu. Moja manželka vás rada u nás privíta. Tu je moja adresa.“ Muž si zobral peniaze, no nesľúbil, že večer príde. Nastal večer. V Moodyho dome

bol prestretý stôl aj pre prepusteného zločincina. Všetko bolo pekne a pohodlne pripravené, ako keď sa očakáva milý hosť. V malej izbe mu pripravili vodu na umytie a uterák, kefu a hrebeň. Zrazu zaznel zvonček. Ten muž skutočne prišiel! Moody šiel k dverám a uviedol zvláštneho hosťa do domu. Najprv ho voviedol do malej izby: „Nemáte domov. Tu máte to najzákladnejšie, čo potrebujete. Upravte sa a prídte k stolu.“

Moody sa pred jedlom, tak ako vždy, pomodlil, a potom sa pokúšal, ako najlepšie vedel, spríjemniť situáciu, na ktorú nebol muž zvyknutý. Keď dojedli, opýtala sa malá dcérka: „Oci, môžem si ti sadnúť na kolená?“ „Iste“, odpovedal otec a zobral si ju na kolená. Potom jej niečo pošepkal do ucha. Dievčatko sa začervenalo, zosúchlo sa z otcových kolien a šlo k cudziemu mužovi. Trošku ustráchané mu podalo ruku a odrazu ovinulo svoje ručičky okolo krku cudzieho muža a dala mu pusku. Zločinec chvíľu sedel zarazený. Pomaly si vložil tvár do dlaní, položil hlavu na stôl a začal srdcerúco plakať.

Láskou, ktorú Moody preukázal tomuto mužovi, a spontánnou dôverou dieťaťa sa zlomil vzdorovitý odpor v srdci tvrdého hriešnika. Zažil oslobodzujúcu moc Pána Ježiša a stal sa, ako Biblia hovorí, novým stvorením.

Anna Chábová spracovala veľmi zaujímavú príhodu z románu Paula Coelho, Alchymista, ktorá hovorí o skromnosti, láske a ochote pomôcť druhým, ale najmä o hlbokej viere v lásku Ježiša Krista.

V starom Ríme za cisára Tibéria žil jeden dobrý muž, ktorý mal dvoch synov. Jeden bol vojak, ktorého poslali do najvzdialenejších končín Rímskej ríše. Druhý bol básnik a krásnymi veršami okúzľoval celý Rím.

Otcovi sa raz prisnil anjel, ktorý mu povedal, že jedného z jeho synov bude poznať celý svet a všetky budúce pokolenia. Starec onedlho zomrel, keď sa snažil zachrániť dieťa spod kolies voza. Keďže žil spravodlivo a s láskou, prišiel rovno do neba. Tam stretol aj anjela zo svojho pozemského sna. „Svoj život si prežil dôstojne“ povedal anjel, „preto ti teraz môžem splniť akékoľvek želanie“. „Život bol ku mne dobrý“ povedal starec. „Pre seba nič nežiadam. Ktorého otca by však nepotešila sláva toho, o koho sa staral a vychovával v detstve? Rád by som vedel ako budú znieť v ďalekej budúcnosti verše môjho syna.“

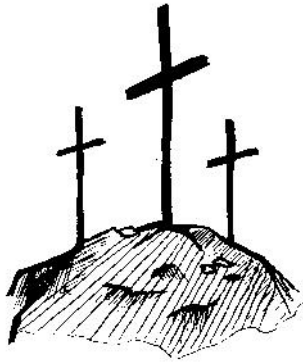
Anjel sa dotkol starca a preniesli sa do budúcnosti. Našli sa na rozľahlom

priestranstve, kde tisíce ľudí hovorili cudzím jazykom. Starec sa rozplakal od radosti. „Vedel som, že verše môjho syna básnika sú dobré a nesmrteľné. Rád by som počul niektorú báseň, ktorú si ľudia opakujú.“

„Verše tvojho syna básnika boli v Ríme obľúbené,“ povedal anjel, „keď však skončila vláda Tiberia, ľudia na ne zabudli. Ja ti však poviem niečo o slovách tvojho druhého syna, ktorý vstúpil do vojska. Slúžil na jednom ďalekom mieste a stal sa stotníkom. Bol to spravodlivý a dobrý človek. Jeho sluha ochorel. Tvoj syn sa dopočul o veľkom Rabbim, ktorý liečil chorých, a tak šiel za ním, aby sluhovi prišiel na pomoc. Cestou prišiel na to, že muž, ktorého hľadá, je Syn Boží. Osvojil si jeho učenie, a aj keď bol rímsky stotník, prijal jeho vieru. Keď prišiel k Rabbimu, pozrel sa mu hlboko do očí a pochopil, že skutočne stojí pred Synom Božím. Toto sú slová tvojho syna povedal anjel starcovi: Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Ale povedz len slovo a uzdraví sa môj služobník.“

A na tieto slová sa až doteraz nezabudlo...

VYPÍSANÉ Z MATRÍK V MESIACI MÁJ 2010

Sviatosť Krstu svätého prijala: Barbora Korenková.

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Pavol Roško (100) a Margita Kunošová (89).

Konfirmovaní boli: Bianka Graindová, Jana Hotáryová, Natália Ilavská, Jakub Korenko, Michaela Korenková, Tibor Kvaššay, Eva Kvaššayová, Denisa Mlynárová, René Molnár, Matúš Münnich, Martina Radeková, Rút Turzáková, Patrik Weiss.

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA

konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:00 h a 2. roč. o 16:30 h

spevokol – každú stredu o 17:00 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h

detská besiedka – každú nedeľu počas Služieb Božích

JÚN

6. Ne.09:00 - Poprad, 1. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 - Stráže, 1. nedeľa po Svätej Trojici
13. Ne.09:00 - Poprad, 2. nedeľa po Svätej Trojici
10:00 - Poprad, Sviatosť Večere Pánovej
20. Ne.09:00 - Poprad, 3. nedeľa po Svätej Trojici
10.30 - Stráže, 3. nedeľa po Svätej Trojici
24. Št. 15:00 - DD Xenón, biblická hodina
27. Ne.09:00 - Poprad, 4. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 - Spišská Sobota, 4. nedeľa po Svätej Trojici
29. Ut. 18:00 - Poprad, Sviatok apoštolov Petra a Pavla
30. St. 15:00 - DD Komenského, biblická hodina

